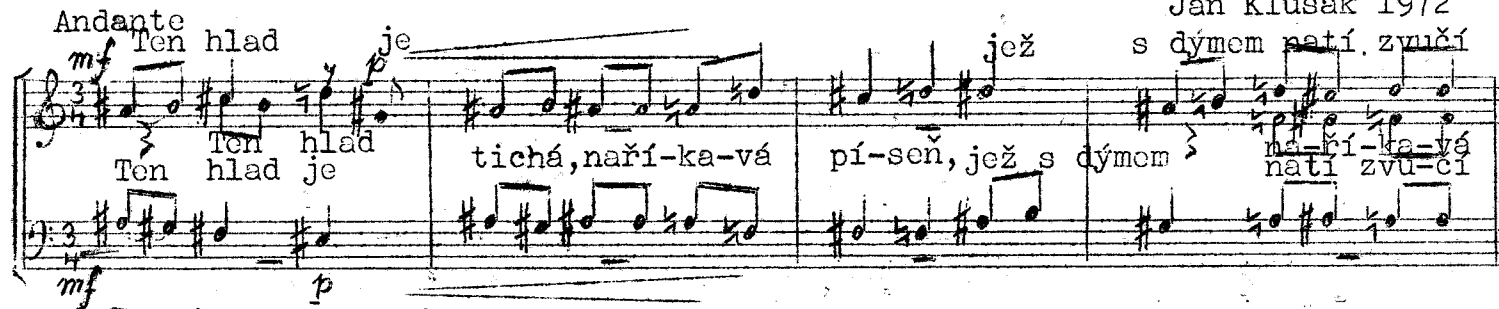
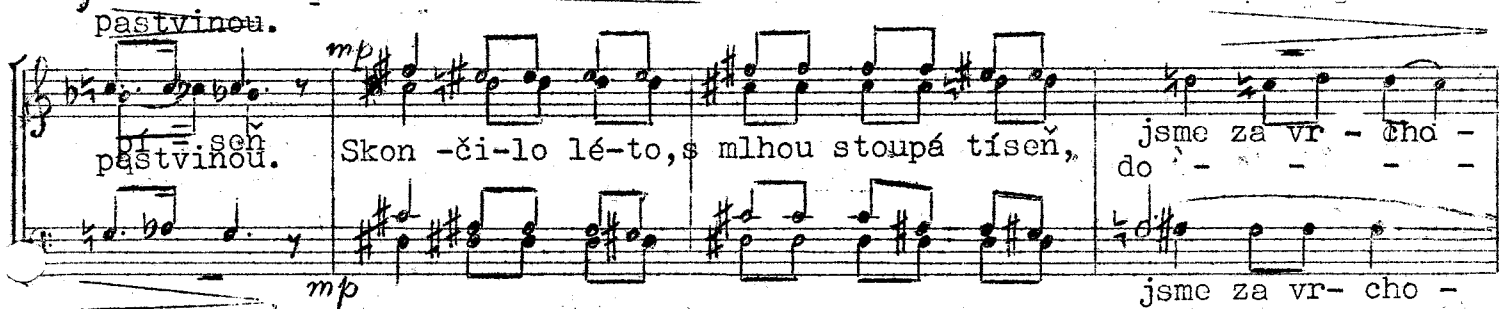

Jan Klusák 1972

Andante
mf Ten hlad je jež s dýmem náti, zvučí
Ten hlad je tichá, naří-ka-vá pí-seň, jež s dýmem ná-ří-ka-vá náti zvu-čí

pastvinou.
pastviňou. Skon-či-lo lé-to, s mlhou stoupá tíseň, jsme za vr-cho-
do - - - - -
jme za vr-cho -

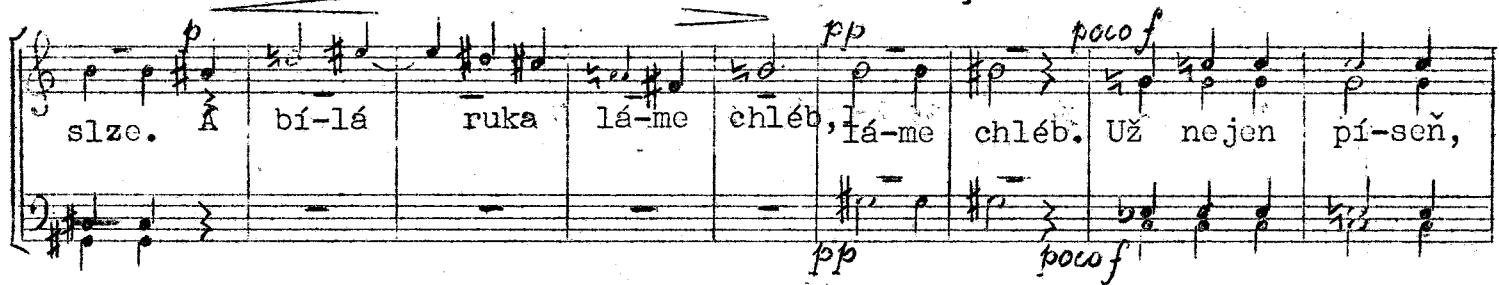
lem- lů ce-sty jdou! Jen do-lů, do-lů, do-lů!
kde to končí v mlze

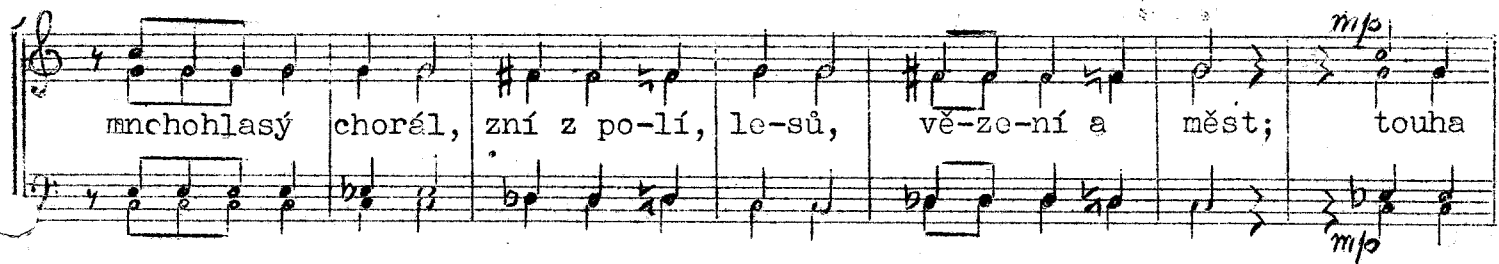
Je život prá-ce, chleba, lá-ska, hněv; slza, jež uschla, cestu dělá

slze. A bí-lá ruka lá-me chléb, lá-me chléb. Už nejen pí-seň,

mnohohlasý chorál, zní z po-lí, le-sů, vě-ze-ní a měst; touha

po chlebu, kte-ry ne-o-ko - rá, na-sy-tí du-ši, *mp*
mf
 ro-ze-ví-rá pěst. *mf*

Pa-ne, dá-vej chléb ten svůj nám stá - le a při-doj ta - ké *f*
f

zdra-vý du-še hlad! Ať To-bě rostem' z touhy ne-sko-na-lé *ff*
ff

a be-ze stra- chu ke žni mů-žem zrát. *ff*

Hlad,
 hlad, MÁME HLAD,
 tam dole, uvnitř v útrobách
 to hryže, svírá: HLAD ČI STRACH? — — —

Jíst

chléb,
HLAD

Nasyťte hlad,
 zažente hlad! *álut*
 Hlad nemá být!
 Chléb-práci-klid!
 Dvě třetiny lidstva hladovějí.

Chléb našim dětem! *my děti*
 Více chleba našim dětem!
 Více chleba mým dětem!

Strašidlo hladu se plíží,
 nahlíží do chatrčí,
 nahlíží do plných spíží:

HLAD

Někde ohlodávají stromovou kůru,
 někde jsou vděční za hrstku rýže.

HLAD HRYŽE!

Jedni jí brambory a druzí maso,
 ti třetí už nevědí, co by chtěli.
TO HLAD-JE DĚLÍ

A přece je hlad *člov*
 i za pulty gastronomů
 i za skly přepychových domů.
 Podivný nepokoj, podivný protiklad:
 naplníš žaludek, *hlady je*
 nasytíš oči,
 opiješ rozum
 a zbude

HLAD. — — —

Ne samým chlebem živ bude člověk.....
 Ale taky houskami!

Cha cha cha

Ne samým chlebem živ bude člověk.....
 Ale také televizí!

Cha cha cha

Ne samým chlebem živ bude člověk.....
 Ale taky autem!

Cha cha cha

Moderním bytem!

Chatou!

Zahradou!

Sexem!

Cestováním!

Kulturou!

Vzrušením!

Drogami!!

Ne samým chlebem živ bude člověk.....

Ale taky ... taky . . .cha cha ... taky .. cha

Ale každým slovem Božím!

Cha cha cha!

Húúúúúúúúú!

Čím?

Každým slovem Božím!

Cha cha cha cha!

Krmit se slovy!

Húúúúúúúúú!

Slov se nenajíš!

A čeho se tedy najíš,
když máš nenasytný hlad?

Cha....(cha)

H L A D

Máme hlad!

~~Hryže to, hryže!~~

~~zaplat dluh!~~

T E N H L A D . . .

Strach?

Nuda?

Touha?

Bůh?

T E N H L A DStrach? Nuda? Touha? Bůh?

Ten hlad.....Strach? Nuda? Touha? Bůh?

(opakuje se, pomalu ztišuje a do recitace se mísí píseň)

TEN HLAD je tichá, naříkavá píseň,
jež s dýmem natí zvučí pastvinou.
Skončilo léto, s mlhou stoupá tíseň:
jsme za vrcholem, dolů cesty jdou.

Jen dolů, dolů, kde to končí v mlze.
Je život práce, chleba, láska, hněv,
slza, jež uschla, cestu dělá slze.
A bílá ruka láme, láme chléb.

Už nejen píseň, mnohohlasý chorál
zní z polí, lesů, vězení a měst:
touha po chlebu, který neokorá,
nasytí duši, rozevívá pěst.

Ó Pane, dávej chléb ten svůj nám stále
a přidej také zdravý duše hlad!
Ať Tobě rostem z touhy neskonalé
a beze strachu ke žni můžem zrát.

Pavel Javornický